

TYTYVÄISYYS (1.Tim.6:6-8)

14-08-2007, Created By Pasi Kallio

TYTYVÄINEN IHMINEN

Tuntuu siltä, että tyytyväinen ihminen on nykyään harvinainen näky. Olemme aina jotain vailla tai jokin on pielessä. Sitten siinä valitellaan elämän surkeutta.

Olen pistänyt merkille, että valittajalle löytyy aina aiheita. Milloin on rahat kaikki, milloin ei ole sopivia vaatteita, terveyttä, palveluita, hienoja taloja, autoja jne.

Johonkin tulisi tyytyä. Kun olinteet ovat siedettävät, niin miksi pahentaa elämäänsä surkutellen ja valittaen? Sanoohan raamattukin, että tyytykää siihen, että teillä on elatus ja vaatteet:

Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa. Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedä; mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin. Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen.

Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.

Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta.

Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä. 1.Tim.6:6-12 (kr-38)

Kuinka suuri elämän voimavara onkaan jumalisuus tyytyväisyyteen lisättynä! Voimmehan aina kertoa Jumalalle huolenaiheemme uskoen ja luottaen siihen, että Jumala pitää meistä huolen. Luemme raamatusta:

Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät kykene tappamaan sielua. Pelätkää sen sijaan häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin. Varpusia saa kolikolla kaksi, mutta yksikään niistä ei putoa maahan, ellei teidän Isänne sitä salli. Teidän jokainen hiuskarvannekin on laskettu. Älkää siis pelätkö. Olettehan te arvokkaampia kuin kaikki varpuset. Matt.10:28 (kr-92)

RIKKAUDET JA KUNNIA

Mikä sitten aiheuttaa tyytymättömyyttä? Luulenpa, että rikkauksien ja kunnian himoaminen.

Älkää juosko rahan perässä, vaan tyytykää siihen, mitä teillä on. Jumala on itse sanonut: - Minä en sinua jätä, en koskaan sinua hylkää. Sen tähden me voimme turvallisesti mielin sanoa: - Herra on minun auttajani, siksi en pelkää. Mitä voisi ihminen minulle tehdä? Hepr.13:5-6 (kr-92)

Joka vuosi käydään kovat palkkaneuvottelut. Aina valitamme sitä, että neuvotteluratkaisut olivat huonot. Saatamme mieltä, millä "kiristäisimme" lisää palkkaa.

Joskus jopa löytyy inhimillisiäkin syitä olla tyytymätön. Kun kaikki hinnat nousevat, ruoka, sähkö, vesi jne. mutta palkkakehitys ei läheskään samaa vauhtia, tulee väkisinikin nurja mieli.

Sotilaatkin kysyvät häneltä: "Entä me, mitä meidän tulee tehdä?" Hän sanoi heille: "Älkää ryöstäkö älkääkään kiristäkö keneltäkään, vaan tyytykää palkkaanne."Luuk.3:14 (kr-92)

Voisimmeko luopua asioista jotka eivät ole aivan välttämättömiä. Tarvitseeko auton olla tämän vuoden mallia? Entä tarvitsemmeko televisiota, lehtiä, hienoja ja uusia huonekaluja jne.? Kun selaat laskupinoasi, voit varmaan huomata siellä jotain, mistä ehkä pystyisit luopumaan. Eihän se tietysti kivaa ole luopua asioista, joiden kanssa on tottunut elämään.

Laitoin itse television pois noin puolitoistavuotta sitten. Yllätyin hieman siitä, etten ole kaivannut sitä juuri lainkaan. Aikaa on jäänyt muuhunkin kuin istua illat pitkät ruudun ääressä. Enpä kyllä menisi kehumaan nykypäivän ohjelmatarjontaaakaan. Luimme alkupuolella raamatun tekstistä; "...Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta." Television pois laittaminen tuo ainakin osaltaan kaivattua hiljaisuutta. saamme keskittyä ja rauhoittua enemmän hengellisiin arvoihin.

OMA ASEMA YHTEISÖSSÄ

Entäpä, miten tärkeä on oma asema eri yhteisöissä? Kuinka tärkeää minulle on eteneminen virassa, ylöspäin pääseminen ja maine ja kunnia toisten ihmisten kesken?

Totta kai ihminen mielellään ottaa vastaan kunnioitusta ja arvossa pitoa. Mutta ajattelen tässä olevan hiuksen hieno ero sen välillä, että mitä saamme osaksemme ja mitä sitten tavoittelemme. Onko tavoitteeni jumalisia arvoja, vai inhimillisiä? Syntykö minulle suotu kunnioitus siitä, että palvelen nöyrästi Herraa, vai siitkö, että onnistun näyttämään roolini sujuvasti ollen monessa toiminnoissa mukana? Pidän parempana vetäytyä yksinäisyyteen rukoilemaan Taivaan Jumalaa eläen nöyrästi Hänen tahdossaan. Kehottaahan raamattukin meitä tyytymään siihen, mitä olemme.

Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita mielitelkö, vaan tyytykää alhaisiin oloihin. Älkää olko itsemielestänne viisaita. Room.12:16 (kr-38)

Ja vielä jumaliseen lupauksen, että Jumala korottaa ajallaan:

Hän tomusta nostaa halvan, hän loasta korottaa köyhän, pannaksensa heidät ruhtinasten rinnalle ja antaaksensa heidän periä kunniasijat. Sillä maan tukipylyvät ovat Herran, hän on asettanut niiden päälle maanpiirin. 1.Sam.2:8(kr-38)

Ajattelen Jumalan vaikutuksen kautta nöyryydessä saadun kunnioituksen olevan paljon arvokkaampaa, kuin inhimillisten vaikutusten. Nöyrän ihmisen Jumala korottaa:

Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, synnintekijät, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle horjuvat! Tuntekaa kurjuutenne, surkaa ja itkekää! Kääntyköön naurunne murheeksi, ilonne masennukseksi. Nöyrytkää Herran edessä, niin hän on teidät korottava. Jaak.4:8-10(kr-92)

TYTYVÄISYYTTÄ ELÄMÄSSÄ

Paavali, joka on kirjoittanut meille opettavaiset kirjeet, eli itse opettamansa mukaan. Hän todistaa olevansa tyytyväinen oloihinsa. Kun ajattelet sen ajan kristittyjen vainoja ja sitä, että Paavali oli pitkään kurjassa vankilassa uskonsa tähden, voimme vain ihmetellä Jumalan vaikuttamaa nöyryyttä ja tyytyväisyyttä hänessä. Inhimillisesti häneltä puuttui miltei kaikki, mutta sitä, mitä hänellä oli sisimmässään, ei voitu riistää häneltä pois. Ehkä Paavali näki elämänsä mahdollisuudet Jumalassa; "Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu." (Ps.23) Inhimillisen puutteen keskellä eläessä Paavali löysi tyytyväisyyden yhdessä jumalisuuden kanssa. hän kirjoitti; "Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään." Fil.4:11 (kr-38)

Kaiken sen nöyryymisen ja alistumisen keskellä syntyi jotain suurta ja arvokasta. Kuka toinen on opettanut seurakuntia niin paljon kuin Paavali? Satojen vuosien ajan olemme saaneet ammentaa hänen kirjeistään Jumalan vaikuttamaa voimallista opetusta. Voimme nähdä tässä ihmeellisen Jumalan suunnitelman ja ihmeen. Ihminen nöyryydessään Jumalan väkevän käden alle ja saa kokea, että Jumala käyttää ihmeellisellä tavalla. Kärsimysten kautta saavutettiin suuri voitto.

Siksi ollessasi vaikeuksien ja taisteluiden keskellä, muista, että siinäkin on Jumalan suunnitelma. Sinua ehkä valmistetaan ja koulutetaan tulevaa tehtävääsi varten. Onhan niinkin, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, kestävyyttä ja toivoa.

Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo. Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa

aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. Room.5:1-5 (kr-38)

*"Auta katsomaan murheiden taa,
kuinka taivasta varten sydäntä valmistetaan."*

- Kun muistamme määränpään, voimme olla ja elää huomattavasti tyytyväisempinä yhdessä jumalisuuden kanssa.